

ותחזינה
Zion in mercy. Blessed are You Lord, who restores
His Divine Presence to Zion.

מודים We thankfully
acknowledge that You
are the Lord our God
and God of our fathers
forever. You are the
strength of our life, the
shield of our salvation
in every generation. We
will give thanks to You
and recount Your
praise, evening, morn-
ing and noon, for our
lives which are commit-
ted into Your hand, for
our souls which are
entrusted to You, for
Your miracles which
are with us daily, and
for Your continual
wonders and beneficences. You are the Beneficent
One, for Your mercies never cease; the Merciful
One, for Your kindnesses never end; for we always
place our hope in You.

MODIM D'RABBANAN¹

[While the Chazzan recites the adjacent
modim, the Congregation responds
by saying the following in an under-
tone:]

מודים We thankfully ac-
knowledge that You are the
Lord our God and God of our
fathers, the God of all flesh,
our Creator and the Creator of
all existence. We offer bless-
ings and thanks to Your great
and holy Name, for You have
given us life and sustained us;
so may You continue to grant
us life and sustain us — gather
our dispersed to the court-
yards of Your Sanctuary and
we shall return to You to keep
Your laws, to do Your will,
and to serve You with a
perfect heart — for we
thankfully acknowledge You.
Blessed is God, who is worthy
of thanks.

ותחזינה
ברחמים. ברוך אתה יי
שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך, מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו, שאתה
ואלהינו, שאתה ואלהינו,
לעולם ועד. צור
חינו, סגן ישענו,
אתה הוא לדרך
נדרך נודה לך
ונספר תהלתך,
על חיינו המסורים,
בידיך, ועל גשמיותנו הפקודות לך;
ועל גסירי שפך יום עפנו, ועל
גפלותיך ומכותיך שפך יעל, ערב
ובקר וצהרים, הטוב, כי לא כל
החמיר, המרחם, כי לא תפנה חסדיך,
כי פעולם קונו לך:

1. See Sotah 40a. Yerushalmi Berachot 1:5.

and help, O benevolent God. Blessed are You Lord, Beneficent is Your Name, and to You it is fitting to offer thanks.

In the repetition of Shemoneh Esreh, the Chazzan says:

Our God and God of our fathers, bless us with the threefold blessing written in the Torah by Moses Your servant, and pronounced by Aaron and his sons the Kohanim, Your consecrated people, as it is said: The Lord bless you and guard you. (Cong: Amen.) The Lord make His countenance shine upon you and be gracious to you. (Cong: Amen.) The Lord turn His countenance toward you and grant you peace.¹ (Cong: Amen.)

Bestow peace, goodness and blessing, life, graciousness, kindness and mercy, upon us and upon all Your people Israel. Bless us, our Father, all of us as one, with the light of Your countenance. For by the light of Your countenance You gave us, Lord our God, the Torah of life and loving-kindness, righteousness, blessing, mercy, life and peace. May it be favorable in Your eyes to bless Your people Israel, at all times and at every moment, with Your peace.

The law applying to one who forgot to say (And in the Book of life . . .) is to be found above, p. 51 at זכרו (Remember us).

During the Ten Days of Penitence add:

And in the Book of life, blessing, peace and prosperity, deliverance, consolation and favorable decrees, may we and all Your people the House of Israel be remembered and inscribed before You for a happy life and for peace.

Blessed are You Lord, who blesses His people Israel with peace.

Shulchan Aruch HaRav:

1. One must not make any interruption between Shemoneh Esreh and the verse לרצון עשרה (May the words of my mouth . . .), even to respond to Kaddish or Kedushah, and certainly not to say אלהי (My God, guard . . .) or other supplicatory prayers after Shemoneh Esreh, for they are only a custom and not mandatory. If he wishes, he may repeat לרצון עשרה after the supplication. Between יידי and לרצון עשרה, one is permitted to respond to holy things, but to nothing else, before stepping back three steps, for even only to move from his place is prohibited prior to stepping back. If he had begun to say לרצון עשרה or other supplicatory prayers and the Chazzan began to repeat Shemoneh Esreh and already reached Kedushah (We will hallow . . .), p. 52, he should abridge his supplications and step backwards. Even if he did not shorten his prayer, he may nonetheless interrupt and say [the verses beginning קודש קודש (Holy . . .) (Blessed . . .) and יתרון (The Lord shall reign . . .), but not the rest].

May the words of my mouth and the meditation of my heart be acceptable before You, Lord, my Strength and my Redeemer.²

1. Numbers 6:24-26. 2. Psalms 19:15.

ועזרתנו סלה. האל המשוב. ברוך אתה יי המשוב שמך ואלך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המושלשת, בתורה התחובה על ידי משה עבדך, האמורה כפי אהיך וקניו בלגים עם קדושה ראשו: וברכה יי וישמחה וישאיר יי פניו אליך ויחנה וישאיר יי פניו אליך וישאיר קה לשלום אמן:

עשינו שלום מוכנה וברכה הים והסוד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך, ברכנו אבינו בלנו באחר באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת הים ואהבת הסוד, וברכה וברכה ורחמים וחיים ושלום, ומשוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת וברך שענה בשלום אמן.

שנה לומר ובספר דין ונבואה ליל אצל וברנו:

בעשינו ונכספר חים ברכה ושלום ופרנסה טובה, ישועה ורחמה ורחות שבות נזכר ונכתב לפניך אנתנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום.

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

התנת הכנס לומר אחר שבעה עשרה שנים יידי לרצון יידי אהיך להשפיק בנו שבעות עשרת אפי לענות קודש וקדושה ואין חזיר לומר באמירת אלהי נצור ושמך חנונים שאמר רחמי שייך אלא מרגה ולא תבנה כלל אלא צדק לומר יהי רצון קודם אלהי נבד ואם בא לחזור ולבטח סמך אהיה אחר החנונים הרשות בידו תבין יידי רצון למלה נצור מורה להשפיק (לענות כל דבר שבקדושה אהל לא דבר אחר עד שיעקרי רגלי שורה אפי' לוח ספקטו אטר עד שסמך נ' סמיכה לאהרירי כו') ואם החזיל לומר אלהי נצור או שמך חנונים והחזיל יידי לומר תפלה והניח וקדושת כספר ויטלה וישמע לאחוריו ואפי' לא קמד יכול להשפיק ולענות כדרך שספקט לענות בברכה ק"ש

יהי רצון אפי' ויהיין לפי הפנה, יי צווי ונאלי:

תראה מ' תולדים יפ' טו: ב' במדבר י' כה' כ"ו:

טו,א 5 מודים אנחנו לך אתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו / לעולם ועד על
חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד ורחמך שבכל
עת ערב ובקר ועל כלם תתברך ותתרום כי יחיד אתה ואין זולתך ב' א
יי הטוב שמך ולך נאה להודות י שים שלום טובה וברכה עלינו חן

207

מודים אנחנו לך²⁰ שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד.
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו מלכינו הפקודות לך על נסיד
ושוביך ורחמך וחסדיך ורחמך שבכל יום עת ערב ובקר הטוב כי לא
כלו רחמך והמרחם כי לא תמו חסדיך ועל כלם תתברך ותתרום
ותתיחד לעד מלא רחמים רבים וכל החיים יודוך סלה באמת חי
העולמים בעל הרחמים כי יחיד אתה ואין זולתך ברוך אתה ה' הטוב
שמך ולך נאה להודות.

ה' אלהינו
וה' אלהינו
וה' אלהינו

ברחמים, ברוך אתה ה' המחזיר שכינתו לציון.
מודים אנחנו לך ה' אלהינו ואלהי אבותינו צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך. הטוב כי לא כלו
רחמך, המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך, ולא
הכלמתנו ה' אלהינו. לא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו. ועל
כולם יתברך ויתרום שמך מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך
סלה ויהללו לשמך הטוב באמת. ברוך אתה ה' הטוב שמך ולך
נאה להודות.

עמנו
(חיינו)

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד²¹, צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל
נשמותינו הפקודות לך, ועל ניסיד (ושובותיך לך) שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך ושובותיך
שבכל יום עת ערב ובקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמך, והמרחם כי לא תמו (נ) ולו חסדיך
כי מעולם קוינו לך.
(כאן אומר על הנסיס)

חיינו

[1] על לך כולם יתברך ויתרום (וישתבח לך) תמיד שמך מלכינו לעולם ועד, וכל החיים יודוך סלה
(ויהללו את שמך באמת) האל ישועתינו ועזרתינו סלה. בא"י הטוב שמך ולך נאה להודות.

278

יה מחיים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו צור
חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך על נשמותינו
הפקודות לך על נסיד ונפלאותיך שבכל עת ועת
ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמך המרחם
כי לא תמו חסדיך כל החיים יהללו את שמך הגדול
כי טוב האל הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך ולך
נאה להודות.

ומרבה לסלוח.
ראח בעיינו וריבה ריבנו ומהר לגאלינו כי אל מלך
גואל חזק אתה ברוך אתה יי גואל ישראל.
רפאנו יי אלהינו תרפא ורפאנו ורפאנו ורפאנו ורפאנו
רפאנו ורפאנו ורפאנו ורפאנו ורפאנו ורפאנו ורפאנו
אתה ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל.
ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו וברך את
שמינו ותן טל ומטר על פני האדמה ושבע את
העולם כולו מטובך ורחמי פני תבל מעושר מתנות
ידך ושמחה וחצילה יי אלהינו את השנה הזאת

3A

הבהות מייבנות
[1] וכן טעם מורי רבינו עקיבא עקיבא ימלך אלה כעמדת ורפת
אומרים ארזו לכל כמנהג לריבא נחילת כסיס ארז אלה טעם רב וכן
בנרצים ובעת כמנהג אומה קיס טעם טעם כי כמסוד סיד נעם

בעונותינו אנו מתפללים שיקבל תפלתנו במקום עבודה והעבודה השלמה. (ואשי ישראל) יחזירם למקומם באשר בתחלה ועין בעין נחזה בשוב ה' את שיבת ציון, וחזתם בה (המחזיר שכינתו לציזון) כי מבטחים אנו בישועתו שיחזיר השכינה למקומה ויצמיח לנו ישועה בקרוב ומציון תצא תורה.

נוכל להללה ולשבח ולפארה ולרוממה מה שאין בן המתים כי לא המתים יהללוהו וכו', וזהו "ויהללו ויברכו", כי **החיים** בהיותם חיים יהללו ויברכו "את שמך הגדול באמת", רצה לומר אף על פי שאין תפלתם רצויה לפעמים ואין פונתם מצויה. אפלו הכי כל זמן שהם חיים יודו ויברכו באמת מתוך החסדים והחסנות שאתה עושה עמנו בכל עת ובכל שעה, (כי טוב האל ישועתנו) כי אין אנו סכלים ופתאים מלהאמין גדלתך אחר הטובה שאנו רואים בעינינו ועזרתך וישועתך עמנו מצד (כי אתה האל הטוב), ולא מצדקותינו וישר לבבנו אלא מצד טובך וחסדך עמנו. כי "הטוב שמך", הטובות מצד שמך הגדול אשר דרכו להיטיב עם הכל ורחמיו על כל מעשיו וזה אנו מודים לך ו"לך נאה להודות".

מודים. זאת הברכה היא הודאה לשמו הגדול על כל הטובה אשר עשה עמנו ומפליא לעשות בכל עת ובכל שעה והחנינו לעבד עבודתו ולהודות לפניו, כי מה אנו ומה חיינו שנוזקה לעמד לפניו ולהתחנן אליו ולהודות לשמו הגדול יתברך ויתעלה על כל הטוב והגמול שהטיב עמנו ומטיב, גמלנו וגומלנו, ומציל אותנו מכל צרה וצוקה ועושה עמנו נסים ונפלאות לאלפים ולרכבות שאין אנו מכירים בהם בכל עת ועונה, וכפרט להתקיים בגלותנו, כי כמה זאבים ודבים ואריות המבקשים את נפשנו ואורבים לנו להעליל ולהתעולל עלינו לולי ה' שהיה לנו לבטל מחשבותם ולהפר עצתם, וזהו ענין סמיכות ברפת הודאה לעבודה שאף על פי שהעבודה נתבטלה וגלינו מארצנו בהיותנו בארץ אויבנו, לא מאסנו ולא געלנו להפר בריתו אתנו, אלא "וירא בצר להם כו' ויזכר להם בריתו", חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלי רחמיו בארץ הגליות והצרות המרבות, והוא המקים אותנו בטובותיו שעושה עמנו ערב ובקר וצחקים.

שים שלום. אחר שסדרנו שבח והודאה הראויה לנו לתת לאשר גמל עמנו חסדים וטובות ומספיק לנו כל צרכנו ברחמיו וברוב חסדיו והיא עת רצון, אנו מתפללין לפניו שיתמיד אהבתו עמנו וישים שלום טובה וברכה עלינו ועל כל ישראל אחינו. וענין השימה כמה דכתיב (במדבר ו' כ"ז): ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. וזהו ענין שאומר ברפת פתנים קדם "שים שלום" — היא רצון והיא שעה ראויה לברכה ומבטחים אנו בבורא עולם שיברכנו ברוב חמלתו ויעשה באשר דבר, וכן אנו מתפללים שישים שלום טובה וברכה וכו', ויברכנו באור פניו כי באור פני מלך חיים, וכשם שבאור פניך נתת לנו תורה וחיים אהבה וחסד, שאלמלא בן לא היינו יכולים לעמד, בן יהי רצון שתתמיד עמנו האהבה והשלום ולא תגעל אותנו. וחזתם (המברך את עמו ישראל בשלום) כי השלום כולל

ואומר (וכל החיים יודוך סלה), כי עם היות שעושה חסד עמנו להחיותנו להודות את שמו הגדול, אפלו הכי מצד הישר והצדק ראוי להחיותנו, כי מה בצע בדמנו בדתנו אל שמת, כי בהיותנו חיים

שערי גוסהאוז
 ב. כפי: בתר תשובה
 רפואה. ג. כפי: ל"ט
 ופלי: כרב החם
 (כ"ט) כפי: (כ"ט)
 ד. כפי: א"ר יחזק.
 ופלי: א"ר יחזק.
 ה. כפי: טפס
 בירושלים.

אלים. ומניין שאומרים גבורות, ת"ל חבו לימי כבוד ועזי ומניין
 שאומרים קדושות, ת"ל חבו לימי כבוד שמו. ומה ראו לומר
 בינה אחר קדושת השם, שנא' (שע"ה כ"ט) וחקדשו את קדוש יעקב
 וגו', וכתיב (שם כ"ד) וידעו חזעי רוח כינה ורודגים ילמדו לקח.
 ומה ראו לומר תשובה אחר בינה, דכתיב (שע"ה ג') השמן לב העם
 הזה ואזניו הכבד ועיניו השעו פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו
 יכין ושב ורפא לו. אי הכי לימא רפואה אחר תשובה? לא סלקא
 דעתך, דכתי' (שם ג' ז') וישבו אל ימי וירחמנו וישבו אל ימי כי
 וימא ראו לומר תשובה מליחה. ומאי חזית דסמכת אהאי סמוך אהאי, כתיב:
 קרא אחרתא (תהלים ק"ג ג') הסולת לכל עוגיני הרפא לכל תחלואיני הגואל משחת
 חיכתי. למימרא דגאולה ורפואה בתר סליחה, והכתיב (שע"ה ג') ושבו ורפא לו, והיא
 רפואה לאו דתחלואים היא, אלא דסליחה היא.

ומה ראו לומר גאולה בשביעית, א"ר חייא בר אבא² מתוך שישאל עוזיך ליגאל
 בשביעית לפיכך קבעוה בשביעית. והאמר מר בשישית קולות בשביעית מלחמות
 במוצאי שביעית בן דוד בא, מלחמה נמי אחלחא דגאולה היא ואחלחא דגאולה
 מיהא בשביעית הויא.
 ומה ראו לומר רפואה בשמינית, אמר ר' אחא¹ ואיתנימא ר' לוי³ מתוך שניתנה מילה
 בשמיני שצריכה רפואה, לפיכך קבעוה בשמינית.
 ומה ראו לומר ברכת השנים בתשיעית, אמר ר' אלכסנדר כנגד מפקיעי שערין, דכתי'
 (תהלים י' טו) שבור ודוע רשע ודוע תרדוש רשעו כל תמצא, ודוד כי אמרה בפרשה
 תשיעית אמרה.

ומה ראו לומר קרבן גליות אחר ברכת השנים, שנא' (יהושע י"ז, ט) ואתם הרי ישראל
 ענפיתם חתנו ופריכם משאו לעמי ישראל כי קרבו לבא.
 וכיון שנתקבצו גליות נעשה דין ברשעים, דכתי' (שע"ה א, כ"ד) ואשיבה ידי עליו ואצרוף
 כבור סיגך ואסירה כל בויילך, וכתי' (שם כ"ט) ואשיבה שופטך כבראשונה וגו'.
 וכיון שנעשה דין ברשעים כלו המינין. וכולל זידים עם המינין, שנא' (שם כ"ח) ושבר
 פושעים וחטאים יחדיו ועוזבי ימי יכלו.
 וכיון שכלו המינין מתרוממות קרנות הצדיקים², שנא' (תהלים ע"ה, י"א) וכל קרני רשעים
 אנדע תרוממה קרנות צדיק. וכולל גרים עם הצדיקים, שנא' (יקרא י"ט, ל"ב) מפני שיבה
 והיכן מתרוממות קרנות צדיקים, בירושלים, שנא' (תהלים קכ"ב, ט) שאלו שלום ירושלים
 תקום, וסמך ליה (שם, ל"ג) וכי יגור אתך גו.
 והיכן מתרוממות קרנות הצדיקים³, שאלו שלום ירושלים
 ישליו ארוביך.
 וכיון שכאו לירושלים בא דוד, שנא' (יהושע ג' ה') אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ימי
 אליהם ואת דוד מלכם (ומהו) [ומהו] אל ימי ואל טובו באחזית הימים.
 וכיון שכא דוד כאתה תפילה, שנא' (שע"ה ג' ז') והכיתו אתם אל הר קדשי ושמתים
 בבית תפילה.

כ"ז. 2. כ"ה גם בסע"ג. ולפניו בגמ' רבא.
 3. כ"ה גם בסע"ג. ובמי לפניו ליוזא.

4

וכיון שכאתה תפילה באת עבודת, שנא' (שם) עולותיהם וזבחתיהם
 לרצון על מזבחי.
 וכיון שכאתה עבודה באתה תודאה, שנא' (תהלים ג' כ"ב) זבח תודה
 יבדעני.

ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר תודאה, שנא' (יקרא ט, כ"ב) וישא
 ארוך את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות התטאת וגו'. ולמורה
 מקמי עבודה, מי כתיב לעשות מעשות כתיב. ולימורה בתר עבודה,
 הכתי' זבח תודה יבדעני. ומאי חזית דסמכת אהאי סמוך אהאי,
 מסתברא עבודה תודאה חרא מילתא היא.

ומה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים, שנא' (במדב' ג' כ"ב) וישמו את שמי על בני
 ישראל ואני אברכם, וברכה דהקב"ה שלום היא, שנא' (תהלים כ"ט, י"א) יימי עוז לעמו יתן
 יימי ייבך את עמו בשלום.
 מכאן ואילך אסור לספרי בשבחו של הקב"ה, דאמר ר' אלעזר מאי דכתיב (שם ק"ב ב.)
 מי ימלא גבורות יימי ישמיע כל תהילתו וגו', למי נאה למלא גבורות יימי למי שיכול
 להשמיע כל תהילתו. אבל⁴ לאחר סיום שמונה עשרה ברכות⁵ אם בא להברות
 בתפילה קודם שיאמר יהיו לרצון אמרי פי⁶ הרשות בידו, ובלבד שלא יקבע ברכה
 לעצמו⁷. ושנו רבוזיטו⁸ שואל אדם כל צרכיו בשומע תפלה. וכן בסוף הברכות כולן
 שואל מעין כל ברכה וברכה⁹.

איתמר¹⁰ ר' יהושע בן לוי אומר¹⁰ כנגד המידים תיקנום, ר' יוסף¹¹ בר' תינא אומר תפלות
 אבות ותיקנום, ואתו דרבנן אסמכתוהו על תמידן. תניא [בוהותין] דר' יהושע בן לוי, מפני מה
 אמרו תפילת השחר עד חצות, ר' יהודה אומר עד ארבע שעות [וכר]. וארבע שעות בכלל¹².
 5. תנו רבנן המשמע קולו בתפילתו הרי זה מקטני אמנה, המגביה קולו בתפילתו הרי
 זה מגביא השקי. המנהג והמפקק בתפילתו הרי זה מגביה הוזה. והמתעטש בתפילתו
 סימן רע הוא לו, ויש אומי הרי זה מכווער². ודוק בתפילתו כאילו רק בפני המלך.
 המשמע קולו בתפילתו, לא שנו אלא שיכול לכיון את לבו כלחש, אבל אם אינו
 יכול לכיון את לבו כלחש לית לו בדי. והני מילי ביחיד אבל בצבור לאו אורח
 ארעא, דאחיג לאטרודי³. וקולה לא ישמע (ש"א א, י"ג) מכאן למתפלל כלחש שאסור
 להשמיע את קולו בתפילתו⁴.

4. בסע"ג תובא ענין זה בקצור, והובא לעיל ס"ט כ"ז.
 5. אין בהנהגה דהמימרא ולעיל "אסור לספר" בר מירי
 קודם סיום הי"ח ברכות, אלא תיבת "אבל" מוסבת על
 "יבלבד שלא יקבע ברכה לצעמך" ולהלן. ור"ל, ומה
 שאסור להטות קיבוע אחר ייח ברכות היינו בקביעות
 ברכה, אבל בלא קביעות ברכה מותר. ובאינו זה ברבעי
 מוכרת, ודוק הישב ועי' מגדני דני תפלה סי' ט"א,
 והבהרתם סדר שחרית של חול ר"ה אלוהי נצור;
 ומכאן ברוביהם כמש"כ בבאורי דברי רבתי. ו. דעת
 רע"צ ורובני שרשאי לתחילה לומר תחנונים קודם יהיו
 לוצחן. ועי' לעיל סי' כ"ז הפ' י"א דעת הנהלגים.

מסע. 3. סע"ג זה בגמ'. והאה שניטס. 4. ברכות לא, א.
 5. 1. ברכות כ"ז, ב. בסע"ג דף ט, ב. ובסי' סודרים כ"ז.
 2. כ"ה גם בסע"ג שם. ולפניו בגמ': יבכו שווא
 3. שיטתו עם זה ולעיל.
 4. 1. ברכות כ"ז, ב. בסע"ג דף ט, ב. ובסי' סודרים כ"ז.
 2. כ"ה גם בסע"ג שם. ולפניו בגמ': יבכו שווא
 3. מסע. 3. סע"ג זה בגמ'. והאה שניטס. 4. ברכות לא, א.

שערי גוסהאוז
 1. כפי: יש לספר.
 2. כל תפלה כפי: ומ"ב
 3. איתחוד ... כל יגיעע
 4. כפי: נלכח.

5. א. כפי: א. א. א.
 6. כפי: א. א. א.
 7. הני מילי בצבור אבל
 8. ביחיד. ג. ער סוף
 9. סקטע כפי: נלכח.

ה' צלותא. ברחמים על שם (דניאל ט, יח) כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. וברצון את תפלתנו ע"ש (תה' סט, יד) ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך. כי אל שומע תפלותינו ותחנונינו. כך קירין המון העם. ויש קורין כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה והוא הנכון. כי אין להתחזק עצמנו כל כך בצדיקים ולומר כי שומע תפלותינו בכל עת. ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו על דרך (תה' עד, כא) אל ישוב דך נכלם, ור"ל אם לא זכינו הרבה אל תחזירנו ריקם מכל וכל ועשה לנו קצת מן בקשתינו. כי אתה שומע תפלת כל פה ע"ש (תה' סה, ג) שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו. וי"א כי פה בגימטריא מילה. כלומר ישראל שהם מהולים וחותרם בא"י שומע תפלה:

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ע"ש (יחזקאל מג, כז) ורציתי אתכם נאום ה'. וכתב רבינו סעדיה ורבינו שרירא שבתפלת המנחה אין אומר שליח צבור רצה מפני שאין הכהנים נושאים את כפיהם בשעת המנחה משום שכרות שכבר סעדו כל העם ושמא שתו הכהנים יין. ושכור אסור בנשיאת כפים אלא מתחיל ואישי ישראל. אבל במנחה של תעניות כתבו שאומרים אותו. וביום הכפורים במנחה לבד אע"פ שאין נושאים כפיהם נהגו לומר רצה. וכתב ה"ר יעקב בן הרא"ש אע"פ שאין נשיאות כפים במנחה מה ענין זה שלא לומר רצה. ואם משום דאמרינן בסוטה בפרק ואלו נאמרין (לה. ב) כל כהן שאינו עולה בעבודה פי' ברצה שוב אינו עולה מאי נפקא מיניה וכי בשביל שהיו עולין ברצה לא יאמרו אותו כשאין נשיאות כפים. ולהפלתם שעה על שם (ברא' ד, ד) וישע ה' אל הבל ואל מנחתו. והשב העבודה לדביר ביתך על שם (מ"א ו, יט) ודביר בתוך הבית. ואישי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. אע"פ שאין עתה עבודה מתפללין על התפלה שהיא במקום הקרבנות שתתקבל ברצון. ויש מפרשים והשב העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל ואח"כ ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון תחלת דבר הוא ולפי פירוש זה אין להתחיל ואישי ישראל. מפני שאינו תחלת דבר. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך על שם (ישעיה נו, ז) עולותיהם וזבחתיהם יעלו לרצון על מזבחי. והתפלה נקראת עבודה כמו שאמרנו בהקדמת הספר הזה. ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים על שם (מיכה ד, יא) ותחו בציון עינינו וכתוב (ישעיה נב, ח) כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. ואמר ברחמים על שם (דברים ל, ג) ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך וכתוב (ירמיה לא) רחם ארחמנו נאום ה'. בא"י המחזיר שכינתו לציון ע"ש (שמות כה, יח) ושכנתי בתוכם. וכתוב (עי' נחמיה א, ט) לשכן שמי שם ולשון המחזיר הוא מדברי רז"ל שנשתמשו בו הרבה.

מודים אנחנו לך מלשון אך צדיקים יודו לשמך. והירחי פי' מודים משתחווים כדמרגמי' * ואשתחוה אל המלך ומודינא למלכא ואמרינן בבראשית רבה (תנח"מ ויחי) כי לא שאל תודך ומי הוא מודה מי שהוא חי ומשתחוה לחי העולמים שכן כתיב (ישעיה לח, ח) חי חי יודוך ולכן אמר בסוף וכל החיים

סדר שחרית של חול ופירושו

קב

יודוך סלה, לפי שאנו חיים, ואתה חי, מודים אנחנו לך. ותמצא כי מודים עולה במנין מאה לרמוז שאנחנו מודים לו במאה ברכות בכל יום. צור חיינו על שם צור חי. מגן ישענו על שם (ש"ב כב. לו) ותתן לי מגן ישעך. אתה הוא לדור ודור על שם (תהלים קמו. י) לדור ודור הללויה. גודה לך על שם אך צדיקים יודו לשמך. (אספר תהלתך על שם (תהלים קמה. כד) תהלת ה' ידבר פי ועל שם (שם קמה. ו) וגדולתך אספרנה. ועל חיינו המסורים בידך על דרך (תהלים לא. טז) בידך עתותי. ועל נשמותינו הפקודות לך שנאמר (תהלים לא. ו) בידך אפקיד רוחי שנפשות האדם הם בידו פקדון בכל לילה עד שייקץ. ועל נסיון שבכל יום עמנו על שם (תהלים ס. ו) נתת ליראיך נס להתנוסס. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ע"ש (תה' מ. ו) רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו. ערב ובוקר וצהרים ע"ש (תה' נה. יח) ערב ובוקר וצהרים אשיחה ואהמה. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך ע"ש (איכה ג. כב). חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו. ואמר לשון הטוב על ההודאה על החסד ע"ש (תה' קו. א) הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו. ואע"פ שלשון הפסוק הוא תמנו בכאן אינו נופל לשון תמנו אלא תמו המ"ם בדרגש כי בפסוק יתפרש כך חסדי השם עמנו כי לא תמנו אנחנו. אבל בכאן אינו נופל פירוש זה לכך צריך לומר תמו. כי מעולם קוינו לך על שם (תה' כה. ו) זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה. ועל כלם יתברך ויתרומם תמיד שמך מלכנו לעולם ועד לשונות של פרקי היכלות הם. וכל החיים יודוך סלה על שם (תהלים מד. ט) ושמך לעולם נודה סלה וע"ש (ישעיה לה. יח) חי חי יודך כמוני היום. ויהללו את שמך הגדול על שם (יחזקאל לו. כג) וקדשתי את שמי הגדול. ואמר לשון הלול אצל גדולה ע"ש (תה' צו. ד) גדול ה' ומהולל מאד. באמת ע"ש (ירמיה י. י) וה' אלהים אמת. כי טוב ע"ש (תה' קו. א) הודו לה' כי טוב. ברוך אתה ה' הטוב שמך שנא' (איכה ג. כה) טוב ה' לקויו. ולך נאה להודות לשון חכמים הוא על שם (ירמיה י. ז) מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה. שים שלום ע"ש (במדבר ו. כז) וישם לך שלום. טובה ע"ש (תה' פה. יג) וה' יתן הטוב אלינו. וברכה ע"ש (דברים כו. טו) וברך את עמך. חן ע"ש (תה' פד. יב) חן וכבוד יתן ה'. וחסד על שם (עי' עזרא ט. ט) ויט אלינו חסד. ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ע"ש (תה' קג. יג) כרחם אב על בנים רחם ה' על יראיו. וברכנו כלנו כאחד באור פניך כלומר אתה אל אחד ואנחנו בני אברהם הנקרא אחד שנאמר (יחז' לג. כד) אחד היה אברהם וכתוב (ישעיה נא. ב) כי אחד קראתיו. ואנחנו גוי אחד שני' (ש"ב ז. כג) ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אם כן ברכנו כלנו כאחד. ואמר באור פניך על שם ברכת כהנים שכתוב בה יאר ה' פניו אליך וע"ש (תה' פט. טז) ה' באור פניך יהלכון. כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורה ע"ש (משלי ו. כג) כי נר מצוה ותורה אור ואור הוא גדול מנר. וחיים היא התורה שנאמר (דברים ל. כ) כי היא חייך ואורך ימך. אהבה ע"ש (ירמיה לא. ב) ואהבת

שחרות

כמה ש' אלא מסמי צ"י בנה לך שמי
 כולה למות ית יוסע יקן לם ברכ
 כאלז ומחלה בשר לך במי הולח וביסול
 ים ומחייט בברכה ומכריס און כי
 כרן הייט המשכה במת מכי ביסול
 לחיט לבית נמשך בורה ביסול ים
 שבו נווד לך במי בולה ביסול ים
ובספר הולח לון כמ"ט (ש"י כ"ט)
 ובחלי לחס לך סלה ל שצ וי אור
 שעי שצ מחייכס ילוי אור המשל אל
 הגילי במ"ט (מיס ק"י) כל המשמה
 סלה י שפל יי סירור שצו אל מקוס
 על יי זה מחשך הכרת אלקות על פשו
 ומספר ל סיפור כמ"ט (ש"י כ"ט) השמס
 מספרים כבוד אל גם ל ספרות וביורים
 במ"ט (מיס ק"י) מניחין ומלנין שמשך
 גילוי אור המחילה יי השנח שמתמלע
 על חיית הסורים ביד ל סוף יי אור
 וכר נק מקור קיים עמך טפל ופכל
 לגבי פלמוח א"ם ועל שמתוח פקרות
 לך כמ"ט (מיס לא) יצר חקר דמי
 י"ם בלר במי טלה מ"ט במס"ג אלי
 כי פפי אשך נק (מיס ד' י"י) בלר מיס
 מיס מרד העלות מי"ג דוק שפנעק ע"י
 עורכיו כמו שהבאר ליר חפרה וכריה
 וממ"ד המחשי"י מי"ג מלר סול שן
 הכמות (ועי צפ"ח שער מי"ג ומ"ד דרם
 אי) ש"ע (במח"ס י"א) לון כן דוד כל ער
 שכלו כל הכמות שנגוף חי"ע (מי"ג ר"י א')
 עד דמנו רגלן ברגלן כי כללות המ"ג הוא
 במי יצור ארס חכ"ד תפ"ט המ"י וצמי
 תכלס ואחוליס יי בירור כמ"ד תפ"ט
 ועכמי הוא בירור כמי עקבות משיח
 והו כשוקלס בירור כמי (מי"ג י"ד)
 ועמו רגליו והס הכמות שטערו ומ"ג
 ומ"ד שיעקר הכמות הוא מחי"ג דוק
 כמ"ט צפ"ח שם שהמ"ג הוא הכמות
 הקדושות ממש שנתנעו מן הקלפות והט
 מל"י

שחרות

מילין און במי מי"ג והס כבוד בוכר
 צפ ימי דר"ה סח"ל מלך שמתין אוין
 כי עד בופח דחיו תאחז לשמחא
 זכמותו שכי' מוד ז"י מחשיכ' ב' במי
 הכמות כי ז"ל סוף הסולמות איס הסוק'
 יי שר דכ"ע סק' גופה והשמה
 סעולה מוד ז"י כלול מב' במי אלו
 וייט עין מי"ג ובין סוס ז"ל סק'
 סח"ל והו שהשמה י"ג כ"ב במי שמיס
 יארן והייט במי מי"ג ובין. והס י
 כמות עליוות שיעקר הכמה מ"ז סק'
 שמיס וקלס מחבל סק' ארן יי להישר.
 ז"ע שכתב בכות ס"פ סולוי השמי.
 (מי"ג א"י) ואיי יודע להיבן פפי
 סולכת אס לשמיס אס לארן שאלמד (וי"א)
 סוסו ש"סמק מרע"ה שחא ח"ז לארן
 סולכת. והסין דוח יהי פעמטמו של משח
 ש"סמק מלוט מטי במי כ"ל' הוא עיקר
 כמותו אס מחשים כ' ובמות שורכ שמו
 מלמעלה מעלה מחי' תכ"ע. והו ועל
 שמויתו הפקות ו' ו' ו' אלך שמו
 נוף והייט שכל שמה י"ס לה שורכ מיוחד
 י"ג שורכ שמה מ"ז י"ס מוק'. ופקותו
 לך סס צמי' פקון למעלה בשרס וע"י
 עבודתם בטלת מ"ג נמדוד ומפעלו י"ג
 שכבידור מחי' חכ"ד תפ"ט ושכמי הוא
 הכבידור צמי' כמי עקבות משיח ער דמנו רגלן ברגלן
 עלו בלר ד"ה כח"ר השמיס המדעי' (ועל נסן ששבב יום פפי שמיס ב"ס כמי
 מדרות כמ"ט (ש"י י"י) שאל לך קוץ מעט ה' הייט מלוט אור מ' (כ"ד) כמ"ט
 שאלה דא אור ה' והייט מלוט ה' במחלה דעס ה' שמלכת לנטי' סעכ. (וב' ו')
 מי"ג סכנה למעלה דא אור י"ד כמו כמיס ד"מ"ג וקרי"ס שיהלילס לנטי' מדרבי סעכ
 והייט לפי שחא מנילו במי סוכ"ע רק שמתין ע"י ממכ"ע. והס שורכ סמיס
 שמלכתס בלבוט סעכע בשרן גבוה מאל נעלה ש"ע ועל נסן שכל יום שי מי"ג
 כמיס סק' ולבן ארבעס לריס לארות (כמות י"ג) ער ד' חיות דעס סיי ון
 סורח בלה על סס בולה וביסול שקמי' ל"ח ותוס יתלה כמיס שבו ועל
 כער סכל יום טמו כמ"ט כמותו בבוט כל יום ממ"ד מנשה ברגלס שחא נכ"ס
 שמוכשס כענב (כמ"ט ד"ס) להבין מפי זה י"ד נספח. ועל נפלאותיו ושוותיו שבכ
 עת כמ"ט (י"א) י"א) ארס דר"ס למעלה אל רעיעס בניהס והפי' לסלילי מלשון
 מתי' להפל' בין מעשיס אל דריכ"י לספריס וכן (מי"ג י"ג) כי יפליא לגודל מרד ובחול
 לבלל מרד (וי"ח כ"י כ"י) דריכ"י לספריס וכן (מי"ג י"ג) כי יפליא לגודל מרד ובחול
 (פי' שמיס כ"י) א"חא שיהי' מרדו מפורס ועס סוס כי עין מפורס הוא לון בימור לך
 ס'ה

8

וְעַל-כֵּן יִתְבַּרְךָ יְיָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֹךְ מַלְכֵנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
 בַּעֲשֵׂיתָ וְנִתְּבַב לְחַיִּים שׂוֹבִיִּים כָּל בְּנֵי כְרִיתְךָ :

וְכַרְתֶּם-הַחַיִּים יוֹדֵךְ סֵלָה וְיִהְיֶה-לְךָ שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל לְעוֹלָם כִּי
מוֹב רַחֵם יִשְׁוֹעַתְנוּ וְעֲזַרְתְּנוּ סֵלָה הָאֵל הַפּוֹב :

היכל ה' כל הכהנים צביים וטעם ה' דביה סגן כל מלך מנובטת חכמה דקליפס
 ולכן לנו להשיבם טורקין וע"כ סולך לסמך מנמי שלמלה מהכמה דקדושה והוא
 מבתי מקיפים עליונים וע"כ ה' מרות כי צביהם' היה ז' כרות נגד ז"ל כמו ע"ש ז'
 רועים המטפה בפנימי' אבל יחי' ע"ד (מישה ה' ה') שמונה סבכי אדם שנים מושבים
 במי מקיפים ובמטפה שהוא מדרבנן והמשיכו זה מלמטה א"ח להגיע ולהמשיך בגילוי
 הגדול במלחם כל מעט מעט ולכן מוסף והולך חמה נר א' ואח"כ שמונה כי ממנין
 בקודש וממנו כל השמים שהוא הפנס המניח ציבוי וגם ה' מולות הראשונים שם קודמים
 דוקא וע"כ שמונה יס"ח מבתי רקיע תמימה ציבוי וגם ה' מולות הראשונים שם קודמים
 לארבעים טו"ב כי ט"ב מקבלים ממנו הח' וטולך חסד וממנו י"ג וקפו' להורות במי' הולך
 מלממלמ"ט ולהלל ל' שנה וגם ל' בעלו כרו הלאה במתי' גילוי להמשיך מהכלם אל בגילוי
 לשמך הגדול במי' שמו הגדול מל' דל"ח ויהי ע"ס ה' מפורך ממנו ועד עולם (מישה י"ג י"ג)

מנצחה במי' זמן ועד עולם נלמי' אג"ל יהי גילוי זה (כתב"ד ד"ה ט"ז מנות ל"ח) :

וְעַל כוֹלֵם יִתְבַּרְךָ יְיָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
שְׁמֹךְ מַלְכֵנוּ וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֹךְ מַלְכֵנוּ וְיִתְנַשֵּׂא

במי' עשׂים שפלי' ובכללות הכהנים א"ק נק' אדם דבריאה. עמי' וא"ח אדם דליבוי' ואדם
 דלא"י אדם דעשׂים. שמו ועל כולם לחסד כל הכהנים במלכה יסבך כי שפך מלכו
 במי' מל' דלא"י והעלת מ"ן דב"ע נכלל ע"י מל' דלא"י בפי' ליעולם ועד עתיד עולות
 דבתי' שמיר ל"ו במתי' נלמית בלי הפסק. גם שפך מלכו במי' מל' דל"ח מקור ובללות
 דבריאה ילידה עשׂים. ובל החיים יורוך מלה מלך כתיב בזכר תלת דובטין דלקרן חיים
 במי' מל' והוא ממה לאת כולם (מישה ע"י ה') חסד קרן חיים כי עוב חסדן חיים
 (מישה ע"י ד') גם הכמה נקרא חיים והכמה ממה (מישה ז' י"ג). גם ארבע ורואה
 ואמונה נקראת חיים רווח דלקה וחסד יתאל חיים (מישה כ"א כ"א) ויראת ה' לחיים (ע'
 ע"י כ"ג) ולדק בלמונתו ימיה (מישה ע"י ד') כתיב בלק"ח (פנפ"ח ע"י כ"ז). ובכ"ז (מישה ע"י
 ז') כי עמך מקור חיים שנתמוטו ומחוטו הוא מקור החיים והכל עפל ובכל אליו
 ית' שמו יורוך כלם שהכל במתי' וביטול לגבי מוטי' ית' שהוא נלמית א"ח
 וסלה א"ח נלמית וא"ן לו הפסק ויהללו שמו' ובהללו לעולם כי מושבתי ותפולתי ע"י ע'
 שמו הגדול שהוא במי' מל' דל"ח ויהללו לו שפך ולי' אור שפ"י השבתי מוטרבתי מהכלם
 אל בגילוי שהוא במי' נלמית גם לטולם להמשיך בגילוי בעולם שלא יהי' העולם והסמך
 כי טוב במי' אור כי טוב ואל יושעתי ותעושי מלה אל חסדן חיים (ע"י כ"ג)
 חסד אל כל רוס גם שם אל כתיב (מישה ז' י"ח) מי אל כמון וליפא בדרת ק"ל א'
 ורוח דכתיב מי אל כמון בעמיק יומין אמרן הייטו במי' במתקפת- ימוות עולם כי פתיק
 מלשון המעמיק הריס (מישה ע"י ד') כלומר שנתעמק ותרום מבתי' ימות עולם וז"ל כי
 אל פוטל יסומוט ושם אל מתיקן הראשון מי"ג ע"ד חובו (דביס ל"ג כ"ט) אשרך ישאל
 מי כמון עס נטעש בני'. כי ישראל יבד אל להיות עס נושע בני' כתיב (שמי י"ד ז')

(דביס ז' י"ח) לא נפלאה היא חמך וכתיב (יח"ל כ"י כ"י) אשר עשה עמכם להפליא לשון
 הכפרה שפטר הרע מהחוב וכתיב וכל המינים וכל הדיים כרנב יאבדו וכתיב (מישה י"ג
 י"ז) גם מודים חמך עבדך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולםך כתיב (ע"י כ"ז כ"ז)
 גדול הוי' כי צביר אלקינו שהוא במי' ממכ"ט וקדוש לשון מובדל שהוא במי' סוכ"ט
 שהוא המטפה שוכב וממלא בשלמך שהוא ב' מיע' נטיס. ניסם שמלובב צנוע ומיס
 שלמלה הכתובת ושם במי' הגלות כתיב (ע"י כ"ז י"ז) יועט חוד עס ומכ"ז (מישה ע"י
 ותשך לך עס כתיב בילקוט (מישה ע"י ע"ד) מליתו שהלך הכהני ממש מלות שיהי' לפדות
 לו לשם ולפסות לו עס היינו במי' הגלות א"ח בעולמות כתיב אמה קדוש ושקן קדוש
 וישלם נק' מקדש עמך שממשיכים מלמה קדוש מוטי' צבתי' שפך קדוש במי' מל'.
 ולך מוטי' עשית עס גדול וקדוש במי' שמו הגדול מל' דל"ח. וקדוש במי' קדושה
 שלמלה מקדושתם כתיב והקדוש בשוף במי' סוכ"ט בשלמך היינו בעולם האל' כתיב
 לעלם ולעלמי' עולמי'. ולעמך ישראל עשית תשיבה גדולה ופרקן כהיום הזה כי
 עמך משופט ע"ד וישע ה' במי' שפ"ס נאורין עילאין וכתיב (שמי י"ג ז' ג') ממעמי'
 הישועה שהוא הממין שמוטו ממך הישועות במי' כי יסודות דל"ח. גם הישועות ממשיכים
 מיוסד דעמי' המלוכב בל"ח א"ח ממעמי' הישועות הם ע"י ואל"ח. והנה יסומוט הם במי'
 שפ"ס נאורין י"ש כמו במי' שפ"ס נאורין כתיב ע"פ כי הלבישני בגדי' ישע (ע"י כ"א י').
 במי' שפ"ס נאורין י"ש כפוס' יו"ד המורה על העמיד דהייטו שפ"ס נאורין שיהי' לעמיד
 לימוממ"ט ושפ"ס נאורין אלו כן למעלה מהסת' ומרגום של וישע הוי' (מישה י"ד ד')
 והוא רעוא מן קדם ה' רעוא במי' דל"ח. וי"ע משופט גדולה ופרקן כהיום הזה
 כתיב (שמי כ"ט ז') ואחז ביום הכהן ההה אלקינו זה ע"ד משה נאבא בזה הוא
 אספתי' זה במי' ממות שיהי' בגילוי מעין לעיל גילוי שפ"ס נאורין עילאין. ואח"כ
 באו בניך לדביר ביהן כי כתיב נק' דביר ע"פ דביר והנה ה' מירושלים (ע"י כ"ג ז')
 דביר דביר יו"ד כתיב (מישה ע"י ד') על דבית מלכי דנק דבית יו"ד (ע"י כ"ג ז')
 שהיביר במי' מל' מקבלת מוטי' במי' ממות כתיב (שמי ד' ג') ומדוך מלות שהיביר
 דבר ה' מלות והי"ע (מישה כ"ח ז') צנחא יד' אל דביר קדש כתיב (ע"י כ"ד ז') שמו
 יריכס קדש ונבכו. כי ירום חסד דרומא ימינא גבורה דרומא שמאלא שהעלמם לבתי'
 קדש עליון. ובנחמי' יד' כתיב (שמי ז' ה') והבטתי ימין לים שמאלא בסחי עמיקא (מישה ע"י
 במי' ימיק ה' נגדתי בנח (ע"י ע"י ז') שטלו ימין לים שמאלא בסחי עמיקא (מישה ע"י
 ז') ונק' דביר קדש ופני את היכלך כתיב לאהגא בסין עלמין הם היכלות המעלימים
 וממדיים על אלקות והי"ע (מישה ע"י ז') והיכל שהמלך דל' בו צביונות ואל"ח
 גילוי עס הוי' בלתי וי"ז היכלות וגם היכל קדשן ש"ע ופנו את היכלך ומהיו את
 מקדשך במי' היכל קדשן שממך מבתי' טוטי' ע"ד (שמי כ"ד ז') ובטעם השמים לטובח
 ומקדש אר' (ע"י ע"י ז') וכתיב (יח"ל כ"י ז') ומקדשך עיראלי. והדליקו גרות בחצרות
 קדשן כי ית חלף החלונה וחלף הפנימי' כי אורייתא נק' היכלא עילאה דקדושה (מישה י"ג
 ז') אורייתא מתבמה נפקת (ע"י כ"א ז') והיכל שהמלך דל' בו צביונות ואל"ח
 הם חרין ריעין דלא מתפרשין אבל הוי' נק' מלכות וכן מילותים הכלים דלא ופנימי'
 הכלים דלא כתיב מלך החלונה שפדו"ז במי' מילותי' הכלים והלך הפנימי' קדש פנימי'
 הכלים ופדו"ז מהטפה דהיביר שהיביר במי' מילותי' ומתבנה במי' פנימי' והי"ע מלמה
 נפשי' לאליות הוי' (מישה ע"י ז') אבל לבי ובכתי' ירננו אל אל ח' במי' מוטי' ע"י
 והדליקו גרות בחלונות קדשן להאיר בבתי' מלך החלונה וחלף הפנימי' (וע'י ד"ה ואל"ח ע"י
 ל' ח' כרות ז' מרות עליונות ז"ל דלא"י והכרות ע"פ (מישה ע"י כ"ז) ע"י ה' נשמת אדם
 ועד מלות וטורח אור (ע"י ו' כ"ג) וקבע שמונת ימי חנוכה כי עמלנו כל השמיים שפ"ס
 היכל

פרוך אמה יהוה הפוך שמוך ולך נאה להודות:
 יי"ו אלהינו ואלו אבותינו פרקנו בפרכה המשלשית בתורה הפחובה על ידי משה עבדך האמורה כפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור: יברכה יהוה ולשמך: אמן יי"ו יהוה ופניו אלהיך ויהוה: אמן ישא ידוהו ופניו אלהיך וישאם לך שלום: אמן

שים שלום טובה וברכה חיים מן חסד ורחמים עלינו:
 יושע ה' ביום הוא ובניו (מלמ"ד ד' וישע ה' אל כלל בתי' שפי"ה נטורין עילאין. וזוהרם כלל כמ"ט (מ"ט ק"ח ו') ה' ל' בנצורכי וכתיב (ע"ה ק"ה א') ממין יבא עמרי ופי' צוכר פי' יסור דפיג' ע"ל דפי' מלון מעמיק יומין וסלה בתי' נלמין וכ"ע שאלמר ללח סלה ועד אלן לו הפסק (מ"טונו כ"ד א') האל השוב כמ"ט (מ"ט כ"ג ו') אף טוב וחסד ידפונו כסוד ומתי' לכל . בתי' וכך חסד . באי השוב שמך כי עמך בתי' מל' והשוב בתי' יסוד אמרו לדיק כי טוב (ישעי' ג' ו') ולדיק יסוד פולס (מג"ל"י ל"ט) לבינת מרת האל בתי' גילוי ולך נאה להודות שבתי' קודמה וביכול לעמומו ובחמורו לך טוב להודות ולשמך נאה לומר כי חסדך הוא ספגלות המדות אהורי' חממת השנה שבו שיך לשמן אצל לך טוב לומר כי מלא' ע"ל פולס (מ"ט כ"ג ו') טוב להודות לך והד' לפני עיניך לך לומר כי מלא' ע"ל פולס (מ"ט כ"ג ו') טוב להודות לך: ארי' ברבט בברכה המשולשת בהודיה. ע' גד"ה נאור לחייך טובים כמו ראה טוב בנחמה שחוף בתי' שושלם להמשיך ג' קוין שחוף מוע' ונמ"ט רואה טוב והטורח בתי' מומעט ומו"ט (דמ"ד י"ג) והטוב המושלם כו' וכן כבש לויס וישראלים . כבש כו' הימין חמ"ן ולויס קו' השמאל בינה נכרית הוד וישראל קו' האמצעי דמ"י . וז"ע מחז"ל (סוף שיעור) לא מלא הקב"ה כל מחויק ברבט לשראל אלא השלום . כי כל ר"ס כבשים לויס וישראלים וע' גד"ה ימינו מיומים בתי' ביום השלום יקיימו וזכ"ה ויחמד יונתן צפי' ושלש מרד מרד שז"ע ברבט המושלם ג' קוין . יברכך כו' כמשי"ט

שים שלום כמ"ט (ישעי' כ"ו) או יחזק בממיו יעשה שלום לי שלום יעשה לי שלום בפשמ"ט ושלוס בפשמ"ט (כתיבין יש"כ) בתי' יי"ה עם ר"ה גם נפיל ונפ"ב וע' גד"ה בלור ע"פ והנף צפי' והנמא שלום בין אדם לחבירו בין ז"ל לאי"ה גם שלום שהוא השפעה הלוני' למלס וכתיב (ישעי' ג' כ"ג) טוב ה' לקויו הוא השפעה פנימית רק לקויו שיש ללס תקוה טובה כחמלר וקוה טובה לחובטין . וברבט כמ"ט (דמ"ט י"א ב"ו) ראה אכ"ז טוב לפניכס ביום ברבט אל הברכס אשר חשמו בו והברכס הוא המושפעה והשפעה מהשלם אל בניו כמ"ט (מלמ"ד י"ט כ"ט) א"ס אשר כבכסו בך א"סס הייט כפי ע"ש לכ"ל"ה בשרשו ומקורו שיש ע"ס פלו' ברבט וגרין להמשיך מהשלם אל בניו . וז"ע (דמ"ט י"ג א') וחמל הברכס אשר בך משה . הייט כמ"ט וחמל מתי' וכתיב (ע"ה י"ט) ראה נמנו לפניך כו' אם התייט ואלת הטוב הייט רוממים ומייט נשמנים והמשה הוא מבתי' מקור התייט . חן כמ"ט (ע"ה ג' כ"ג) וחמקס אל הוי' שבקס מומנו חסס המשלם שלמעלה מחמשל"ס וכתיב (כתיב"ה ו' ח') ונת מלא מן שחוף למשדל"ע שלמעלה מחמשל"ס . וחסד כו' חיי חסד ולי"ט חסד כמ"ט (אפי"ה ג' כ"ג) חסדי ה' כי לא ממוט מחמשל"ס . וחסד כו' חיי חסד ולי"ט חסד כמ"ט (אפי"ה ג' כ"ג) חסדי ה' כי לא ממוט שחוף חסד ולנלו חסד ולכ"ה . ורחמים כי ברממים י"ס כמה בתי' רממים שחוף יי"ו מתי"ד

ועל בליישראל עמך פרקנו אבינו כלנו באחר באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו הודות חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בעשור השנה:

ובקשר חיים פרקה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנהנו וכל עמך בית ישראל להחיים טובים ולשלום:

ברוך אמה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום:
 יהוה רב צון | אבירי יפי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

מחז"ר וכתיב (ישעי' כ"ד ו') וברממים גדלים אקנך וכתיב אב הרממים מקור הרממים גם אל הרממו במו"ן שנמשך הרממים למטה בשפיט הנשמיות . ברבט אבינו בולט כאחד באור פניך שיהיה חמדות והשללות בתי' ביטול כמ"ט (מ"ט מ"ד) ואור פניך כי רהיטם שחוף פנימי רב"ע (כמ"ט גד"ה כסולקן אל הנרות) . כי באור פניך נח ללו ד"א הודות חיים חיים בתי' החממה סמיה ואורייתא מתי"ט נפקת וארבת חסד כי חסד בתי' ילוני' ואהבת פנימי' חסדך וצדקה כמ"ט (מג"ל"י י"ד) לוקט מרומם גוי וכתיב (יה"כ י"ז) ומו כעמך ישראל גוי אחד בלחץ שמונטיכס בתי' הוי' אחד בלחץ ע"י שמתהפכים המדות דמ"ט (כמ"ט גד"ה ושמותי דכד) . וברבט הייט התשכה מהשפס אל בניו א"ס כ"ס כפי ברבט שיש במקורו ורחמיו שהוא הנעלות יי"ג מדח"ר ויחיים כמ"ט (מג"ל"י י"ז) בלור פני מלך חיים ושלום כחמח"ל (מג"ל"י י"ז) שלום בפשמ"ט ושלום בפשמ"ט ושוב בענין כמ"ט (מ"ט י"ז) עין ה' אל ירחיו בתי' סוכ"ע (כמ"ט בר"ה כי השמט) לברך את עמך ישראל שהוא לי ראה בתי' ראה ומחיון בכל עת וזבל שעה שיהיה נמשך גילוי במל' חקן . עת וזבל שעה בתי' זמן בשלומך שחוף שלום בפשמ"ט ובפשמ"ט שחוף לברך כמ"ט (דמ"ט י"ז) הסקיפה מומנו כי וברך את עמך כו' באי"ה בשלום בשלום חמיות מלצוט לטוט השמאל מלביט לוי"ט בתי' המשדל"ע למעלה מחמשל"ס (כמ"ט גד"ה החללו) :

ידיון לרצון אמרי פי . ר"ל כהיכל הכתון עם ל"ל אמרי פי דיבור כמ"ט (ע"ה ג' א') ותשמע הארץ אמרי פי . וז"ע ע"ז ויין דלמס ולי"ט כי דכדז הוא עלינו שחוף כהיכל הכתון כהשקטות דיבור כפיו וכן חמיות סטורה וחמיות התפלס כפיו המדבר . אצל חזקין לבי לפניך כהי"ק בתי' בניו לבי כמ"ט (ישעי' כ"ד) אשר יאמר הוי' . ולכן כה"כ מתפלל תפלס קלרה בבית חמיון (יח"ג כ"ג) ולא כהיכל קד"ק דסך רק הגיון לבי . או הגיון כמו דיבור שמוציא ידבר שמו"ע שמו"ע אדעי שפמי תפסת (מ"ט י"ז) חסן לטוי' (ע"ה ק"ט ק"ט) יען שדיבורי מקבל מח"ע וה"ע סוכיכס נאולה לתפלה יסוד יסוד ומל' הוא כהיכל קד"ק ה' צורי ונאלי לור הוא מקור הסוד כמ"ט אל עלינו כו' קופה סכל כמ"ט (דמ"ט י"ז) כהור חמית פעלו לור חייט שדיסוד מקבל מכתב הנקי אל עלינו סמלות לאל עלינו נוהלם ונחל בתי' יסוד כמ"ט (יח"ג י"ז) אם נחלך